

Πρωτοβουλία των 1000

για ένα πλατύ πολιτικό και κοινωνικό Μέτωπο διεξόδου

για τη συμπαράταξη και την ενότητα της Αριστεράς

Η μνημονιακή κόλαση, το αστικό αδιέξοδο, η αδυναμία ριζοσπαστικής διεξόδου από την κρίση, η κοινωνική απήχηση της πρότασης για κυβέρνηση Αριστεράς, αλλά και η μετεκλογική συγκρότηση μιας ακραίας νεοφιλελεύθερης μνημονιακής συγκυβέρνησης, οφείλουν να ανασυντάξουν και να επανακαθορίσουν τη σκέψη και τη δράση των αριστερών αγωνιστών. Η παρέμβασή μας αποσκοπεί στη συγκρότηση παρόμοιων προβληματισμών που έχει ένα μεγάλο δυναμικό στο χώρο της Αριστεράς. Στην ανάληψη πρωτοβουλιών που θέτουν την Αριστερά ενώπιον των ευθυνών της. Σε μια τέτοια εποχή, η Αριστερά έχει κρίσιμο ρόλο και ευθύνη. Δεν πρέπει να περιορίζεται στην αναμονή και στην αμηχανία.

1. Η καπιταλιστική κρίση βαθαίνει, αλλά ο καπιταλισμός δεν μπορεί να υπερβεί ή να κρύψει την κρίση του. Το σύστημα χρεοκοπεί, φορτώνει όμως τη χρεοκοπία του, ελλείψει ικανού αντιπάλου, στην εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία. Απαιτείται άμεσα η συγκρότηση “υποκειμένων ανατροπής”, μετώπων και πολιτικών φορέων που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για συστημική ανατροπή.
2. Σήμερα, δύο δρόμοι υπάρχουν. Ο ένας ήδη δοκιμάζεται: Εντός συστήματος, με τις καταστροφικές πολιτικές να στρέφονται ενάντια στον εργαζόμενο κόσμο. Ο άλλος είναι εκτός, συνδέοντας τα άμεσα αιτήματα με τη σοσιαλιστική προοπτική. Ενδιάμεσες λύσεις δεν υπάρχουν και όσοι τις φαντασιώνονται θα βρεθούν μπροστά στο δίλημμα: Οπισθοχώρηση και υποταγή στον νεοφιλελεύθερο κυνισμό ή προχώρημα για ένα άλλο κοινωνικό σύστημα;
3. Δεν είναι στιγμή για αφηρημένες αλήθειες ή απόπειρες ιδεολογικής και μόνο καταγραφής. Πρέπει να δοθεί η μάχη άμεσα, με την πεποίθηση ότι ο αντίπαλος σήμερα πρέπει και μπορεί να ανατραπεί, ότι η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα μπορούν σήμερα να επιβάλουν τη δική τους λύση. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για αναμονή, υποχώρηση ή οικονομία δυνάμεων για το μέλλον.
4. Η ασθμαίνουσα μνημονιακή συγκυβέρνηση ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, αναδεικνύει το αδιέξοδο από τη μεριά του συστήματος. Η παράταση της υποταγής της Ελλάδας στα κελεύσματα και τις προσταγές της Τρόικας οξύνει το αδιέξοδο αυτό συνθλίβοντας παράλληλα τον εναπομείναντα κοινωνικό ιστό. Το μνημονιακό πρόγραμμα, που βαφτίζεται ως πολιτική διεξόδος από την αστική τάξη, αποτελεί το κοινωνικό ολοκαύτωμα των λαϊκών στρωμάτων. Καμία κοινωνική ή εθνική πρόοδος δεν μπορεί να υπάρξει μέσα από αυτή την πολιτική.
5. Η συγκυβέρνηση του μνημονίου δοκιμάζεται, την ίδια στιγμή που στηρίζεται λυσσωδώς από την τρόικα και τον εγχώριο αστισμό. Η δυναμική παρουσία και εισβολή της Χρυσής Αυγής ήδη δημιουργεί ασφυκτική πίεση στις δημοκρατικές λειτουργίες και θα μετατοπίζει συνεχώς την ασκούμενη πολιτική δεξιότερα, ενώ αναδεικνύεται εξαιρετικά επικίνδυνη για τη συνείδηση των λαϊκών μαζών. Χρειάζονται άμεσα πρωτοβουλίες για τη δημιουργία μαζικών, μετωπικών αντιφασιστικών επιτροπών σε κάθε χώρο, ώστε να μπει φραγμός στην άνοδο του νεοφασισμού.
6. Απέναντι στην κυριαρχία μιας πολιτικά στείρας αστικής τάξης, η Αριστερά μπορεί να δώσει απάντηση στο πρόβλημα, να ανακουφίσει το λαό και να ανακόψει την πορεία της κοινωνικής καταστροφής. Μονάχα ένα πλατύ πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο με πυρήνα τις δυνάμεις της Αριστεράς, μπορεί να αναμετρηθεί με το στόχο της κυβερνητικής εξουσίας και να προκαλέσει την ήττα των μνημονιακών κυβερνήσεων της Δεξιάς, από μια λαϊκή αριστερή κυβέρνηση που θα στηρίζεται και θα ελέγχεται από την κοινωνική πλειοψηφία. Το μέγεθος της καπιταλιστικής κρίσης

και επίθεσης, ο αρνητικός διεθνής συσχετισμός δύναμης, η πολιτική συσπείρωση του μνημονιακού νεοφιλελεύθερου μπλοκ, η ενίσχυση της ναζιστικής Ακροδεξιάς, η κατάσταση σύγχυσης και πολυδιάσπασης των εργαζομένων, το πρόβλημα της λαϊκής επιβίωσης, κάνουν αναγκαία την πολιτική συμπαράταξη της Αριστεράς.

7. Ο λαϊκός πόθος για μια κυβέρνηση που θα καταργήσει τα μνημόνια έδωσε την δυνατότητα στην Αριστερά να έρθει σε επαφή με πολύ μεγάλα λαϊκά στρώματα. Ο στόχος της αριστερής κυβέρνησης που θα καταργήσει τις δανειακές συμβάσεις και τους εφαρμοστικούς νόμους, τέθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ και βρέθηκε σε αντιδιαστολή με την προοπτική μιας μελλοντικής και αόριστης λαϊκής εξουσίας ή ακόμη και ενός μακρινού, χαμένου στα βάθη του χρόνου και αφηρημένου επαναστατικού σοσιαλισμού. Η αριστερή πολιτική πρόταση οφείλει να αφουγκράζεται τον παλμό και την απαίτηση του κόσμου και να έχει το στοιχείο της άμεσης πολιτικής απάντησης και διεξόδου. Γι' αυτό χρειάζεται συγκεκριμένο πρόγραμμα και πολιτική συμμαχιών. Άλλωστε, ο στόχος της κατάληψης της κυβερνητικής και πολιτικής εξουσίας είναι ένας βασικός ρόλος της Αριστεράς.

8. Μια αριστερή κυβέρνηση δεν θα σημάνει αυτόματα λύσεις στα κολοσιαία προβλήματα και στην πρωτοφανή επίθεση που δέχεται η ελληνική κοινωνία. Τα παραδείγματα αριστερών κυβερνήσεων που ανέλαβαν να διαχειριστούν την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και τελικά ενσωματώθηκαν σ' αυτό, οδηγώντας σε τραγωδίες, είναι πολλά. Οι διεργασίες και οι λαϊκοί αγώνες που οδηγούν σε μια κυβέρνηση της Αριστεράς είναι απαραίτητο να συνοδεύονται με το αναγκαίο προγραμματικό πλαίσιο που μπορεί να δώσει διέξοδο στην κρίση:

- **Μη αναγνώριση του χρέους και άμεση παύση πληρωμών του.**
- **Άμεση κατάργηση όλων των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων τους.**
- **Καταγγελία όλων των αποικιοκρατικών δανειακών συμβάσεων.**
- **Εθνικοποίηση-κοινωνικοποίηση των τραπεζών και συγκρότηση μιας νέας χρηματοπιστωτικής πολιτικής, με αποκλειστικά αναπτυξιακά, παραγωγικά και κοινωνικά κριτήρια.**
- **Ρύθμιση των ιδιωτικών χρεών για τις μικρές επιχειρήσεις, τη μικρομεσαία εργαζόμενη αγροτιά και τις πιο αδύνατες κοινωνικές κατηγορίες.**
- **Βαριά φορολογία στο κεφάλαιο, άρση του τραπεζικού απόρρητου των μεγαλοκαταθετών, δραστηκή μείωση των εξοπλιστικών δαπανών.**
- **Εθνικοποίηση των πιο κρίσιμων και στρατηγικών τομέων και επιχειρήσεων της οικονομίας.**
- **Στήριξη μισθών, συντάξεων, κοινωνικών δαπανών και εργασιακών σχέσεων. Προώθηση της δωρεάν υγείας και δωρεάν παιδείας σε όλα τα επίπεδα.**
- **Πραγματική δημοκρατία, με τη θεσμοθέτηση του κοινωνικού και εργατικού ελέγχου και διαχείρισης σε όλο το φάσμα της οικονομίας.**
- **Συγκρότηση ενός προοδευτικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας.**

Μόνο η εφαρμογή ενός τέτοιου προγράμματος μπορεί να δώσει στο χειμαζόμενο λαό τη δυνατότητα διεξόδου από την κοινωνική καταστροφή που υφίσταται. Ένα τέτοιο πρόγραμμα μπορεί να δώσει προοδευτικό και λαϊκό περιεχόμενο στην αποδέσμευση της ελληνικής κοινωνίας από τη μέγγενη της ΕΚΤ, της ΕΕ και του ΔΝΤ, καθώς οδηγεί σε πλήρη πολιτική αντιπαράθεση με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζει η ΕΕ και με το ίδιο την συνθήκη για το ευρώ. Η προσπάθεια υλοποίησης αυτού του προγράμματος θα διαλύσει την αυταπάτη ότι μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή λύση εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης, μέσα σε ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και καπιταλιστικές ολοκληρώσεις.

Σταθερή επιδίωξή μας είναι η προσπάθεια επέκτασης και συντονισμού των αγώνων και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, με στόχο συνολικότερες ανατροπές και ρήξεις στην Ευρώπη και διεθνώς.

9. Αυτή τη στιγμή, πρέπει να αντιστραφεί το κλίμα αμηχανίας και αναμονής. Να σταματήσει ο εφησυχασμός της Αριστεράς ότι μπορεί να αναμένει σαν ώριμο φρούτο την εξουσία. Να μην επικρατήσει το όριο της υποταγής στην αστική νομιμότητα και της πάση θυσία παραμονής της χώρας στην Ευρωζώνη. Να ενεργοποιηθεί ο λαός ενάντια σε λογικές ανάθεσης ή εκλογικής προσμονής. Να ενισχυθεί, να γίνει κυρίαρχη η πρόταση της μετωπικής πολιτικής συγκρότησης και κοινής πρόσκλησης και δράσης στην Αριστερά. Να αποτραπεί το ενδεχόμενο της συγκρότησης ενός πολιτικά εξουδετερωμένου ρεφορμιστικού φορέα “προοδευτικής” διαχείρισης της κρίσης του συστήματος. Να ενισχυθούν οι αριστερές και ριζοσπαστικές πολιτικές δυνάμεις, ώστε να μη δίνουν μάχες οπισθοφυλακών και συντήρησης δυνάμεων, αλλά αγώνες πραγματικής λαϊκής οργάνωσης και προγραμματικής προετοιμασίας.

10. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια ιστορική πρόκληση και ευκαιρία προς τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς για να αναδείξουν μια πρόταση αντισυστημικής διεξόδου. Η εκλογική άνοιξη της Αριστεράς πρέπει να αποτελέσει αφετηρία. Η πολιτική έκφραση του αντιμνημονιακού κοινωνικού μπλοκ κυρίαρχα από την Αριστερά, πρέπει να γίνει το εφαλτήριο για τη συγκρότηση των λαϊκών τάξεων σε πιο αγωνιστική, ριζοσπαστική και μόνιμη βάση. Διαφορετικά, η απογοήτευση θα επικρατήσει ή και θα ενισχυθούν λύσεις παντός χρώματος. Το υλικό υπόστρωμα είναι κατάλληλο και για την Ακροδεξιά. Η συμπαράταξη των δυνάμεων της Αριστεράς και η προγραμματική τους οργάνωση και λαϊκή γείωση αποτελεί άμεση ανάγκη και προτεραιότητα, ώστε να αναπτυχθεί μια ριζοσπαστική και προοδευτική δυναμική στην ελληνική κοινωνία.

11. Ο χρόνος μάς πιέζει ασφυκτικά. Είναι επιτακτική η ανάγκη για ένα πλατύ πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο που θα διεκδικήσει την εξουσία. Ένα μέτωπο με πυρήνα τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Η κοινή βάση στοιχείων του πολιτικού προγράμματος, έχει οριακά αναδειχτεί στο σύνολο των δυνάμεων της Αριστεράς και κυρίως μέσα από τους ταξικούς και λαϊκούς αγώνες. Η προγραμματική κατεύθυνση βασίζεται στην ανοικτή παραδοχή ότι η εφαρμογή ενός προγράμματος λαϊκής ανακούφισης και ανακοπής της κοινωνικής οπισθοδρόμησης δεν θα εξαρτηθεί από τους εκβιασμούς των δόσεων ούτε από την πάση θυσία παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ. Στη βάση αυτή, είναι αναγκαίο να κινηθούμε αποφασιστικά και συντροφικά στην κατεύθυνση της ενωτικής συσπείρωσης των σημερινών σχημάτων. Στο πλαίσιο μιας τέτοιας πολιτικής συσπείρωσης, ασφαλώς, η κάθε ξεχωριστή δύναμη θα διατηρεί τη δική της ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική ανεξαρτησία.

12. Το στοίχημα αυτό είναι εφικτό για τις δυνάμεις της Αριστεράς, στο βαθμό που εμποδωθεί μια συνθετική προγραμματική δυναμική, που θα βλέπει ως πραγματικό ενδεχόμενο τη σύγκρουση της ελληνικής κοινωνίας με τη νεοφιλελεύθερη Ευρωζώνη και την ΕΕ, και θα προετοιμάζεται γι αυτό, είτε ως αναγκαιότητα, είτε ως επιθετική διεκδίκηση είτε ως εναλλακτικό σχέδιο διεξόδου.

13. Αυτό το σημείο τομής δεν είναι σήμερα κατακτημένο. Παραμένει ζητούμενο εντός της Αριστεράς. Για αυτό, είναι αναγκαίο να ενισχύεται συνεχώς εκείνο το αριστερό αντισυστημικό ρεύμα που είναι παράλληλα ανοικτό στη λογική των πολιτικών συνεργασιών. Ρεύμα που συγκροτείται στην κατεύθυνση της αντισυστημικής διεξόδου από την κρίση, αλλά ταυτόχρονα πρωτοστατεί σε μετωπικές πρωτοβουλίες και στην κεντρική πολιτική σκηνή και στους μαζικούς χώρους. Στις σημερινές συνθήκες, αυτό το πολιτικό ρεύμα μπορεί να ενισχύσει, να διεκδικήσει και τελικά να προκαλέσει τη ριζοσπαστική ανασύνθεση όλης της Αριστεράς. Μόνο έτσι αυτό το μέτωπο μπορεί να συγκροτηθεί, να μην υποκύψει στις πολιτικές πιέσεις του ταξικού αντίπαλου και να οδηγήσει σε νίκη το λαό.

14. Με βάση τα σημερινά δεδομένα της αντιμετωπικής πολιτικής των ηγεσιών ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και των ορίων του ΣΥΡΙΖΑ και του ορατού κινδύνου ενσωμάτωσής του, εκτιμούμε ότι η εκλογική επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ στα λαϊκά στρώματα αποτελεί στοιχείο ιστορικής σημασίας. Σε

μεγάλο βαθμό, οι εξελίξεις μέσα στην Αριστερά αντικειμενικά καθορίζονται και από τις αντιθέσεις που αναπτύσσονται στον ΣΥΡΙΖΑ. Στην συγκυρία αυτή, αναγνωρίζουμε πως όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Τόσο η αστική ενσωμάτωση και πολιτική εξουδετέρωση του ΣΥΡΙΖΑ, όσο όμως και το αντίστροφο. Αυτή η ασταθής ισορροπία είναι ήδη φανερή και στις λαϊκές μάζες, αλλά και στις κυρίαρχες τάξεις. Είναι σαφές πως η άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να επιμείνει στη θέση “καμιά θυσία για το ευρώ”, αφήνει ανοιχτή την πόρτα της ενσωμάτωσης του, επίσης όμως είναι σαφές πως οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για ακύρωση των μνημονίων ανοίγουν την πόρτα για τη σύγκρουση με την Ευρωζώνη, δηλαδή την ανοιχτή σύγκρουση με τις αστικές επιλογές. Η ανάπτυξη μιας μετωπικής στρατηγικής των αριστερών δυνάμεων είναι δυνατό να παρέμβει σε αυτά τα ενδεχόμενα και να τα ενισχύσει από την πλευρά των λαϊκών συμφερόντων.

15. Σε αυτήν την κατεύθυνση και με το ζητούμενο ενός πλατιού μετώπου με κέντρο τις δυνάμεις της Αριστεράς και την ενίσχυση της προοπτικής της αριστερής κυβέρνησης στη βάση ενός μεταβατικού πολιτικού προγράμματος διεξόδου της ελληνικής κοινωνίας από την κρίση, είναι αναγκαίο η σχετική συζήτηση να ανοίξει ακόμη περισσότερο σε όλη την χώρα. Είναι αναγκαίες ανοιχτές συζητήσεις και πολιτικές συσκέψεις σε όλες στις μεγάλες πόλεις, ώστε να καλεστούν και να παροτρυνθούν άμεσα όλες οι αριστερές δυνάμεις να συμμετέχουν και να ενισχύσουν το διάλογο αυτόν. Είναι αναγκαίο να αναπτυχθούν σχετικές πρωτοβουλίες, να συγκροτηθούν κοινές λαϊκές επιτροπές βάσης σε γειτονιές και εργασιακούς χώρους, προκειμένου να διευρύνουν και να ενισχύσουν την ενιαία αριστερή και λαϊκή προγραμματική συμφωνία και τη συγκρότηση πρωτοβουλιών ενωτικής δράσης αντίστασης και λαϊκής αλληλεγγύης. Το κάλεσμα απευθύνεται στο σύνολο των δυνάμεων της Αριστεράς, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΜΑΑ, και τις άλλες δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Η υπόθεση της ριζοσπαστικής ενότητας της Αριστεράς πρέπει και μπορεί να γίνει υπόθεση των ίδιων των αριστερών δυνάμεων και των αγωνιστών της.

Όσοι θέτουμε την υπογραφή μας κάτω από αυτό το κείμενο:

- Θεωρούμε πως η μοναδική λύση απέναντι στην κοινωνική και οικονομική καταστροφή στον τόπο μας, βρίσκεται έξω από τα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος.
- Λύση μπορεί να δώσει μόνο ένα πλατύ πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο, με ένα πρόγραμμα ρήξης με τη σημερινή εξουσία.
- Η κρίση είναι διεθνής και πανευρωπαϊκή. Παλεύουμε για μια ριζική ανατροπή στην Ελλάδα, πυροδότη διεθνών εξελίξεων. Ταυτόχρονα, επιδιώκουμε το μεγαλύτερο δυνατό συντονισμό και κοινή πάλη με τα κινήματα που αναπτύσσονται διεθνώς.
- Υποστηρίζουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συνεργασία και ενότητα στη δράση του συνόλου της ελληνικής Αριστεράς, στη βάση ενός τέτοιου πολιτικού προγράμματος, αλλά και στον κοινό αγώνα για τη λαϊκή επιβίωση και αλληλεγγύη.
- Στηρίζουμε την προοπτική μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, γνωρίζοντας ότι μια τέτοια εξέλιξη δεν αποτελεί το τέλος του δρόμου, αλλά την απαρχή μιας πορείας ανάταξης του λαϊκού κινήματος και συγκρούσεων με το παρελθόν.
- Η Αριστερά οφείλει να επιδιώξει την πλατύτερη συνεργασία των δυνάμεών της στην πάλη ενάντια στο μνημόνιο, την τρόικα και την ελληνική άρχουσα τάξη, αρχής γενομένης από το αίτημα “καμιά θυσία για το ευρώ”.
- Ως πρωτοβουλία, απευθυνόμαστε στο σύνολο των δυνάμεων και των αγωνιστών που έχουν παρόμοια αντίληψη, ανεξάρτητα από τον πολιτικό/κομματικό χώρο στον οποίο είναι τοποθετημένοι, για διεύρυνση της απήχησης των πιο πάνω θέσεων, επιδιώξεων και στόχων.